

saa meget mere eller mindre, saa skal Staten deraf have saa meget mere eller mindre. Men med den her foreslaaede Form, som efter min Mening er en Ud-vækst paa og i Grunden en Ødelæggelse af hele Rateskalasystemet, kan man ikke mere have denne absolutte Oversigt. Vil man beskattede visse Indtægter højere, end de beskattes nu, og det er det, man gør, maa jeg mene, at det rigtige er, at man siger det rent ud gennem sin Skala og ikke skjuler det ved at udelade visse Fradrag, som man før har haft. I sig selv mener jeg altsaa, at det faste Fradrag bør være det samme op igennem alle Sæts, idet man ellers, som bemærket, tager den allerbedste Side ved Rateskalasystemet bort; men endnu værre bliver det, naar man gaar til paa et vist Punkt at lade Børnefradragene ophøre. En god Regel i al Skattelovgivning maa det sikkert være, at samme Skatteevne betaler samme Skat. Nu vil jeg overmaade gerne erkende, at det er uhyre vanskeligt at bedømme, om den samme Skatteevne er til Stede i to givne Tilfælde. F. Eks. er der ikke nogen Tvivl om, at 1 000 Kr. for en Mand, der driver Landbrug, er mere værd end 1 000 Kr. for en Mand, der sidder i en Købstadnæring, idet ifølge Sagens Natur Landmanden kan købe ikke faa Varer, som er almindelige Livsfornødenheder, til en væsentlig billigere Pris, end den anden kan. Men givet er det, at tager vi to Familieforsørgere i en Købstad, den ene med Børn og den anden uden Børn, men i øvrigt ganske ligestillede, saa har Manden med Børn en mindre Skatteevne end Manden uden Børn, og derfor forekommer det mig at være ganske urigtigt, saaledes som den højtærede Finansminister foreslaar, at ophøre med Børnefradragene. Jeg er klar over, at man af mange Grunde ikke kan gaa til at gøre Børnefradragene saa store for de større Indkomster, at det vil udligne Forskellen i selve Skatteevnen; men helt at fjerne det Plus eller den Lettelse, som Familieforsørgeren med Børn har gennem disse særlige Skatte-regler, forekommer mig at være ganske urigtigt.

Hvad angaar de smaa Selskaber, da er det mig en Tilfredsstillelse, at den højtærede Finansminister er gaaet til at nedsætte Maksimalskatten fra 35 til 15. Det er jo i høj Grad en Tilfældighed og behøver ingenlunde i og for sig at være noget Udtryk for særlig Rigdom, at et Selskab har tjent meget i Forhold til Selskabets Aktiekapital. Alene det, at

Aktiekapitalen er lille, kan jo meget let bevirke, at dette sker, og da der her yderligere er Tale om en Dobbeltbeskatning, idet al Aktieselskabsbeskatning i Virkeligheden er Dobbeltbeskatning, forekommer det mig, at det er en Retfærdighedshandling, der her er foretaget af den højtærede Finansminister.

Derimod er vi fra vor Side ikke tilfredse med, at Brugsforeninger ikke er blevet taget med ind under den almindelige Beskatning. Jeg maa ogsaa sige, at da dette Spørgsmaal for os ikke er et Agitationspunkt, men er en Realitet, fordi vi ved, at hele Handelsstanden lægger stor Vægt derpaa, saa er det os en Skuffelse, at den højtærede Finansminister ikke har medtaget dette i sit Forslag, idet det jo vides, at den højtærede Finansminister — ganske vist kun som almindeligt Medlem af dette høje Ting, men dog som Ordfører for Partiet Venstre — har udtalt, at naar den almindelige Revision kom til at foreligge, kunde der maaske være Grund til at tage denne Sag op. Dette har den højtærede Finansminister altsaa ikke gjort paa eget Initiativ, og dette beklager vi; men vi haaber, det ikke betyder, at den højtærede Finansminister ikke vil gaa med dertil. Jeg ved vel, at man om dette Spørgsmaal kan sige forskelligt. Man har ogsaa sagt, at det jo er i Handelsstandens egen Interesse, at man ikke gaar til denne Beskatning, idet man derigennem vilde tvinge Brugsforeningerne til at holde lavere Priser. Jeg tror imidlertid, at en af Grundene til, at man i det hele taget er tilbøjelig til at støtte Brugsforeningerne mere, end man ellers vilde gøre det, er, at man derigennem har en Slags Sparekasse, og hvis Brugsforeningerne vilde gaa til at fjerne disse Overskudsandele, saa mener i alt Fald en meget væsentlig Del af Handelsstanden, at det vilde paa ingen Maade være noget for Handelsstanden generende. I hvert Tilfælde mener Handelsstanden — hvad jeg ganske vil give Handelsstanden Ret i —, at det er en Uretfærdighed, at saadanne Selskaber ikke beskattes.

I Forslaget sættes Skatteraadsmedlemmernes Lønninger ikke saa ganske lidt op. Finansielt set betyder dette vel ikke saa overordentlig meget, og det er ogsaa muligt, at Skatteraadenes Arbejde er blevet adskilligt større. Men jeg skulde dog tro, at det vilde være rigtigt at sætte denne Løn ligesom alle andre Honorarlønninger i Forhold til Pristallet. Med Hensyn til Landsoverskatteraadet foreslaas der jo ikke nogen Forandring. Landsoverskatteraadet er